

Dopisi.

Iz okolice Celja. (Volilne sleparije pri zadnjih občinskih volitvah v celjski okolici.) Pri zadnjih občinskih volitvah v okolici celjski so združeni prvaški hujšaki, vsi brez razločka v političnem mišljenju, z vsemi močmi in vsemi nepostavnimi sredstvi strastno agitirali. Ljudje, ki so si bili pred volitvami nepretrgoma v laseh, namreč liberalni dohtarji in študentki in dušni pastirji so se nagloma sprijaznili, ter združeni hodili skoraj mesec pred volitvami od hiše do hiše, od kajžice do kajžice. Ti študentki se niso prestrašili nobenega sredstva, temveč so letali po ves dan do pozne noči okoli volilcev in skušali povsod si pridobiti volilne listine protipravno na zvit način. Še po noči niso dali ti nadležneži utrujenim volilcem-delavcem zaželjenega miru. Delavce-volilce, ki jih niso našli po dnevi doma, so vzbujali pozno po noči iz sladkega spanja, jim izvačili podpise na vročevalni poli ter potem odnesli s seboj brez dovoljenja volilčevega izkaznico in glasovnico. Ti volilni sleparji so tudi vsakemu volilcu zaukazali, da mora priti na dan volitve v Radejevo gostilno na Bregu, in rekli, da bodo tam dobil jesti in piti in da se bo vsak volilec po dobrem zajuterku z vozom odpeljal na volišče. Kot dostavljalce volilnih listin je nastavila okoliška občina celjska veleizobražene (?) ljudi. Tako je volilec dostavljal volilne listine sin občinskega tajnika, Janez Perc, učenec na c. kr. višji državni gimnaziji v Celju. (Radovedni smo, kaj bo ukrenilo slavno ravnateljstvo tega zavoda proti temu nepokornemu učencu). Vročeval je volilne listine tudi Janez Radaj, strastni volilni agitator prvaški in visokošolec. Oba imenovana volilna agitatorja sta se morala dne 14. t. m. pred tukajšnjim razsodnim sodiščem zagovarjati radi prestopka zakona o varstvu volitev. Volilnemu agitatorju Janezu Radeju je bilo predvsem na tem ležeče, da odvzame vsakemu volilcu možnost, drugače kakor slovenski voliti. V dosego tega namena odzvel je volilec takoj dostavljene volilne listine in jih je potem do volitvenega dne shranil v gostilni svojega očeta na Bregu. Dovoljenje za to manipulacijo si je pridobil s tem, da so volilci vročevalno polo podpisali in tudi neko polo, na kateri stoji napi-

sano, da so dotični volilci s tem zadovoljni. (Gotovo pa agitator Janez Radaj in Janez Perc vsebino te pole nista volilecem prebrala in sigurno je torej tudi, da so dotični volilci to polo ne vedoč, kaj vsebuje, podpisali). Na zadnji poli je tudi podpisan občinski volilec Franc Dorn. Toda temu naprednemu volilcu sta izvabila oba obtoženca na premeteni način njegov podpis, isto tako sta mu tudi protipravno odvzela volilne listine. Obtoženca sta prišla dne 18. avgusta t. l. v Dornovo hišo in Dorn je podpisal dva „volilna izkaza“, katera mu je Janez Radaj predložil. Janez Perc, ki je imel volilne dokumente, je te dal nato Radeju, in ta jih je vtaknil v svoj žep. Nobeden obeh obtožencev ni govoril o tem, da naj da Dorn te dokumente njima v hrambo. Franc Dorn se tudi ne spominja, da bi polo podpisal, na vsak način sta mu torej podpis z zvijačo izvabila. Dorn sam je bil le mnenja, da se mu da volitveni dan na znanje, volilnih listin pa nikoli ni dobil. Obtoženca sta se samo ob sebi umevno zagovarjala s tem, da je Dorn v resnici dal dovoljenje, da se dokumenti shranijo; toda proti temu zagovoru so vse soglasujoče izpovedbe prič. Vkljub natančnim soglasujočim izpovedbam prič in jasnemu stvarnemu položaju pa je razsodno sodišče oba obtoženca oprostilo. Mi pa lahko trdimo, akoravno jih je sodišče oprostilo, da sta v tem in mnogih drugih slučajih sleparila. To je en slučaj, ki ga je sodnja preiskala. A sedaj pridemo še na druge volilne sleparije. Znano je, da se naprednim kmetom v celjski okolici niso dostavile legitimacije in glasovnice. Zakaj ne, to je zelo jasno. Saj tudi tajnik Perc ve, da bi padel raz tajniški stolec in bi moral zapustiti toli priljubljeno občinsko hišo, ako bi se vsem napredno mislečim volilecem dostavile volilne listine. Sklical je torej vse agitatorje v občinsko hišo, razdelil med njimi volilne dokumente in jim dal sledeči ukaz: Dostavite vsem našim okoliškim volilecem glasovnice in izkaznice, izpolnite jim glasovnice z našimi kandidati, a vzemite takoj, ko je dotični volilec vročevalno polo podpisal, izkaznico in glasovnico zopet s seboj; kajti mogoče je, da le postane kak volilec naši stranki nezvest, in voli z ono stranko; tega mu pa ni mogoče storiti, ako imamo vse dokumente mi v rokah. Pri naših nasprotnikih pa ne do-

stavljajte, ampak pojdite le od daleč mimo njihovih hiš in poročajte, da ni bilo mogoče dostaviti volilnih listin, ker jih ni bilo doma. Sedaj pa vprašamo, jeli to ni navadna volilna sleparija? Dovolj naprednih volilcev-kmetov v tretjem razredu imamo na razpolago, katerim se volilne listine sploh niso dostavljale in tudi nikoli dostavile. Mnogi napredni volilci so prihiteli v zadnjih treh dneh pred volitvami k tajniku in zahtevali od njega izročitev izkaznice in glasovnice; a ta jih je poslal v gostilno Radejevo na Bregu rekoč, da ima vse izkaznice in glasovnice agitator Janez Radaj v rokah, ali pa jim je kratkotalo povedal, da volilnih listin sploh več ne izroči. Ko so volilci v Radejevi gostilni zahtevali svoje izkaznice in glasovnice, pa se je Janez odrezal: „Na občini je vse; jaz nimam ničesar“. Ali to ni podla volilna sleparija? Je li pri Radeju v gostilni občinski urad, kamor se mora priti v treh dneh pred volitvami po volilne listine? Je li bil Janez Radaj, znan kot strastni agitator, uradna oseba; ali je bil tudi Janez Perc, ki je še v gimnaziji, uradna oseba? Tako so sleparili pri zadnjih volitvah prvaški, predvsem tajnik Perc, kateremu so se pred volitvami noč in dan hlače tresle, tako so sleparili prvaški študentki in gimnazijci. Kar pa ni šlo s sleparijo, to so skušali prvaški z nasiljem doseči in so v mnogih slučajih tudi dosegli. Grozili so namreč z bojkotom gostilničarjem in gostilničarkam, trgovcem, obrtnikom i. dr. in na ta način mnogo volilcev spravili na njihovo stran. Je li vse to prvakom dovoljeno? Kjer pa niti s sleparijo niti z nasiljem ni šlo, tam so obljubavali gmotne koristi in raznim kmetom tudi gospodarske koristi in druge olajšave. Nekemu trgovcu v Celju so obljubili dušni pastirji oziroma neki advokat klerikalnega mišljenja v Celju, da bodo prišli vsi klerikalci k njemu kupovat, ako dobi od svoje sorodnice volilno pooblastilo za prvaško stranko. In res je dala ta žena volilno pooblastilo, s katerim je na dan volitev znani klerikalni agitator-farucej v prvem razredu volil. S temi sredstvi, s sleparijo ali z nasilstvom ali z obljubovanjem gmotnih koristij so delovali in agitirali prvaški pri občinskih volitvah v celjski okolici. Zato je samo ob sebi umevno, da take volitve, pri katerih so se go-dile take sleparije in taka nasilstva, morajo biti razveljavljene.

Kakor znano, bil je glavni vzrok revolucije zapravljivo in protiljudsko gospodarstvo kralja, ki je stal popolnoma pod klerikalnim vplivom. Že od časa, ko so prejšnjega kralja umorili, širila se je nezadovoljnost bednega ljudstva. Naša prva slika kaže na desni strani odslovljenega kralja Manuela II., v sredi njegovo mati kraljico-vdovo Amalijo, ki je zagrižena klerikalka in je jako slabo vplivala na mladega kralja, na levi strani pa kraljevega strica doma Alfonso de Braganza, ki se je junaško proti upornikom boril in je kralja varoval, pri temu pa baje lastno življenje izgubil. Druga

Zum Klösters Sturm in Portugal

naša slika kaže razne fotografije iz glavnega mesta Lissabone. V levem kotu zgoraj vidimo cerkev sv. Jeronymus, v desnem pa glavni trg „Praca do Commercio“, na katerem je bil prejšnji kralj Karol ustreljen. Spodaj vidimo krasno kraljevo palačo, na katero so uporniki streljali in jo tudi hudo poškodovali. Kakor že rečeno, se je revolucija začetkoma prav mirno in nekravavo izvršila. Ali poznejše dni je prišlo do hudih in krvavih bojov s klerikalci. Ljudstvo je duhovščino in zlasti redovnike itak že hudo gledalo, kër so ti v prvi vrsti krivi razmer v deželi. Pozneje pa so se menihi in duhovniki sploh združili in se hoteli upreti proti novi republi-

čanski vladi. Ljudstvo je nato udrlo v razne jezuitske klostre in je prišlo do prelivanja krvi. Prišlo je do pravih bitk. Menihi, zlasti jezuiti, so iz kloštrov na ljudstvo in vojake streljali. Naša tretja slika kaže glavne lissabonske klostre in patriarha. Iz klostra de la Estrella (v desnem kotu zgoraj) so jezuiti na ljudstvo bombe metali. Ko je ljudstvo po večurnem boju v kloster udrlo, bili so menihi že v nekem podzemeljskem rovu pobeignili. Mnogo menihov je bilo ubitih. Vlada je vse redove razpustila. Notranji boji se seveda še vedno nadaljujejo. Ali upati je, da pridejo oni na površje, ki hočejo mir in red v državi.

Sv. Lenart v slov. gor. (Nemcem prijaznim naprednim starišem v predarek!). Vpisovanje v nemško šolo napreduje prav lepo. Skozinskoz zlagani članki prvaških listov so za nas le nekaka reklama. Saj vejo vendar že vsi ljudje, da je poduk popolnoma brezplačen. Kdor tega še ne ve, pa naj vpraša tiste stariše, ki so že lansko leto svoje otroke v prepotrebno to nemško šolo pošiljali. Zato le pridite, napredni stariši, in pripeljajte nam vašo deco! Ne bojite se nikogar in ne pustite se za lažni brezvestnih hujskačev zapeljati. Osè ne gredo k najslabšemu sadju! pravi stari pregovor. Nemška šola je velekoristna in zato se zaganjajo vanjo prvaški hujskači in jo v strupeni jezi obrekujejo. Ali pametni stariši jih ne bodo poslušali! Nikdo vam ne more zabraniti, da priskrbite svoji deci dobro nemško šolsko izobrazbo. Tudi gospod kaplan vam tega ne sme in ne more zabraniti. Ta gospod bi moral imeti sploh veselje nad nemško šolo. Saj podučuje vendar on sam na nemški šoli; za vsako uro poduka pa zahteva in dobi izplačanih 6 kron. Lep zaslužek! Kako potrebna je nemška šola, dokazuje nam sledeči slučaj: Neki učencec tukajšnjega kraja učil se je v slovenski šoli tudi nemškega. Letos hotel je napraviti vsprejemno izkušnjo na mariborskem učiteljsku. Ali odločili so ga, kër ni z n a l d o v o l j n e m š k e g a. Na slovenski šoli se nikdo nemščine pravilno in dobro ne priučil. In to ni čudno! Saj je n. pr. tukajšnji slovenski nadučitelj tako zagrižen, da je pred par dnevi nemško spisano stanovalno listo občine zavrnil, to pa samo zaradi tega, kër je bila nemško pisana, čeprav vè dobro, da je trg sv. Lenart v nemških rokah. In ta prvaško zagriženi nadučitelj mora na svoji šoli tudi nemščino podučevati. Kako jo podučuje, to si potem lahko vsakdo misli! Mož je gotovo že vso nemščino pozabil, ako jo je sploh kedaj popolnoma razumel. — — Mnogo otrok je že

na nemški šoli naznanjenih in vpisanih. Ker je pa prostor omejen, je naglica potrebna. Dne 4. novembra se prične šolsko leto s slavnostno Božjo službo. In z Božjo pomočjo bode šlo naprej! Zanimivo je, da dobiva novi nemški g. nadučitelj, ki je štajerski rojak, nepodpisana grozilna pisma. To je dokaz, kako brezsravno in podlo nastopa zagrižena prvaška banda. Lopovi ne vedo, da se jih nikdo ne boji in so taka grozilna pisma le znamenje neolike in podle surovosti. — — Vi pa napredni, pametno misleči stariši, pokažite svojo ljubezen do lastnih otrok s tem, da jih pošljete v nemško šolo, v kateri si bodejo tistega znanja pridobili, katerega v življenju rabijo. Čuvajte in varujte vrlo našo nemško šolo v sv. Lenartu!

Iz Ptujске gore. Juri Topolovec p. d. Jurček kot občinski predstojnik je dne 1. majnika divjal; — v mesecu oktobru pa nori on sam; ali bo tudi večina odbora z njim vred norela, tega smo radovedni davkoplačevalci gorske občine. Vsak je gotovo radoveden, kakega kozla da je zopet Jurček ustrelil; zatoraj Vam moram tudi povedati. Zadnje nedeljo je pustil Jurček Topolovec naznaniti, da zamorejo volilci si proračun za leto 1911 pri Jurčku vpogledati. Proračun je res napravil, pa ne kakor pravilno zakon zahteva, da morajo prej računi v redu biti in da se ima občinsko premično in nepremično na novo sestaviti ali inventuro narediti. Jurček tega vsega noče; že kar je on rihtar, ni napravil računa od sejmov trga Gora, tako tudi inventure ne; občinski krampi grejo po posodi seveda samo k Kupčiči in zaveznikom, popravljajo in kupujejo se pa na občinski račun... Lausko leto smo imeli 150% občinskih doklad, s katerimi je 4 mesece 1 km. ceste popravljaj od Dolek do Slap; cesto, ki pelja zgoraj v Naraplje, pa že dve leti ni šodral. Vsakdo to ve, da bo drugo leto biti moglo v proračunu, pa ni duba ne sluha od nje. Za leto 1911 predlaga 70% občinskih doklad. Kako to mogoče, naj sam Bog razume: eno leto 150%, ko on sam trdi, da še denarja primanjkuje, zanaprej pa on misli da bo 70% zadosti?? Iz tega sledi, da pri rednem občinskem gospodarstvu gorski občini ni potrebno 150% občinskih doklad! Davkoplačevalci na Gori pa se na Jurčkove norije ne razumejo; zato so predložili rekurs proti proračunu iz vzrokov, da se ima prej inventar narediti, potem račun od sejmov trga občinskemu odboru predložiti in se tirja, da se tudi „bolete“ k računom priložijo; nadalje se zahteva, da se tudi od trga inventar in proračun napravi, ako ima svojo gospodarstvo; to ne gre, da bi Jurček kar „po domače“ sam gospodaril kakor kaki turški paša... Tisti odborniki, kateri se pri proračunu na zgoraj omenjene točke ne bojo ozirali in slepo proračun podpisali, niso vredni, da bi še jih kedaj več v občinski odbor volili. Mi davkoplačevalci tudi pridemo k proračunu in bomo vidli, kateri odborniki bodo „noreli“ kakor Jurček s svojim proračunom; pride vsako ime v javnost, to bo že „Štajerc“ priskrbel!

Telegram.

Genf, 19. oktobra. V svoji celici se je danes ponoči morilec naše cesarice Lucheni obesil. Ko so ga našli, bil je že mrtev. Tako se je sam sodil.

Schicht Stearin-sveče

LEDA

najfinjša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo!

Ne kadijo!

Ne dišijo!

Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 873

Novice.

Stariši, pozor! V nekem slovenskem listu brali smo te dni m. dr. sledeče: — „Janez je moj stari znanec. Onkrat sem ga zopet obiskal. „Janez, se še nisi oženil? Še vedno sam kuhaš in pečeš?“ se pošalim jaz. — „Kje pa? Saj so same organizirane! Ali veste še za pošteno slovensko dekletko?“

pravi on... Tako smo brali in te besede ni napisal kakšni „brezverec“ ali „Štajercijanec“ ali „liberalček“ ali „framon“... Te besede je napisal slovenski župnik F. S. Segula. Katoliški duhovnik je s temi besedami grozovito ojstro in vendar pravično obsodil vsa klerikalna društva mladenk in dekliške „Marijine družbe“. Katoliški duhovnik F. S. Segula odreka torej tako rekoč poštenje vsem dekletam, ki se vlačijo po raznih klerikalnih društvih, v katerih imajo večidel za ušesam še mokri, razuzdani kaplani prvo besedo. Katoliški duhovnik trdi torej javno isto, kar smo mi že opetovano trdili! Napredni, pametni kmetji so nam verjeli in niso pustili svojih poštenih hčerk v takšna razuzdana društva, v katerih se pozno v noč v društvu opijanjenih fantalinov vse mogoče „teatre“ igra, katerih posledica so potem dostikrat — nezakonski otroci in detomori. Klerikalni kmetje in kmetice seveda našemu svarilu niso verjeli; nasprotno, bili so ponosni na svojo hčerko, s katero „so kaplan tako prijazno občevali“. No, zdaj je katoliški duhovnik F. S. Segula naše svarilo javno potrdil! Stariši, ali zdaj verujete? Ali zdaj razumete veliko nevarnost, v katero pošilja sleherna lahkomišelnata mati svojega otroka, ako ga pusti v klerikalnih društvih? Stariši, katoliški duhovnik je najojstreje obsodil ta „katoliška“ mladinska društva. Vsi, ki ljubite svoje otroke, ravnajte v zmislu tega svarila!

Zarubljeno uredništvo. V Ljubljani izhaja nekaj časa sem revolver-list „Jutro“, o katerem se je splošno trdilo, da ga podpira srbska vlada. Ako je to res, potem je menda srbski vladi zdaj nakrat drobiža zmanjkalo. Kajti te dni so prišli eksekutorji in so celo uredništvo zarubili. Vzeli so mize, stole, tintnike, svinčnike, celo glavnemu uredniku Plutu je baje eksekutor „cegelček“ na nos pripopal. Le manuskripte niso zarubili, ker so bili — brez vrednosti... Pozneje se je pa izvedelo, da je uredniško pohištvo lastnina neke nemške firme. Oj, ti smola ti! „Jutro“ je sicer irradikalno slovensko-srbsko glasilo in stoji v prijateljskem razmerju s celjskim „Narodnim dnevnikom“, kateri ima tudi več dolga nego misli...

Iz Spodnje-Stajerskega.

Torej nič! Dne 14. t. m. so se zbrali v Gradcu poslanci nemških, v Mariboru pa poslanci slovenskih deželnozbornskih strank. Vlada je napravila namreč s podporo veleposestnikov še en poizkus, da doseže delazmožnost deželnega zbora in konča brezvestno slovensko obstrukcijo. Tudi ta zadnji poizkus se je izjalovil. Slovenski poslanci so v svoji neverjetni zagriženosti in trdovratnosti sklenili, da „se ne podajo“, to se pravi, da iz zgolj političnih vzrokov ne dopustijo nikakoršnega gospodarskega dela v štajerskem deželnem zboru. S tem sklepom je izrečena usoda štajerskega deželnega zbora. Zadnje upanje, da se zopet h kratkemu zasedanju skliče, je izginilo. Stajerski deželni zbor ne bode zdaj v jeseni, bržkone pa tudi ne pozneje sklican. Sploh je verovati, da bode končno razpuščen... Najgorostašnje pri vsem temu je, da se tukaj ne gre za nikakoršno zadevo, ki bi bila ljudstvu v korist, marveč edino za politiko. Na komando Čehov so pričeli štajerski slovenski poslanci z obstrukcijo. Ali zdaj so celo Čehi ponehali in je pričakovati, da pride tam gori do narodnostnega sporazuma, v kolikor je to pri danih razmerah sploh mogoče. Slovenski poslanci pa nadaljujejo svoje razdralno delo. Oni kratkotalno nočejo sporazuma, nočejo dela. Posledice tega političnega zločina bodejo seveda za celo štajersko deželo posebno hude; najbolj pa bode te posledice občutilo spodnještajersko kmetstvo ljudstvo, torej večidel samo volilci slovenskih poslancev. Kaj so ti slovenski poslanci kmetstvu ljudstvu začasa volitev vse obljubovali! Celo dr. Korošec je o hmeltu govoril, čeprav o temu prav ničesar ne razume. Hoteli so takrat pokazati, koliko gospodarskega zmislja imajo. Hoteli so se postavljati kot pravi kmetjski poslanci... In zdaj? Kaj ima slovenski kmet od teh slovenskih „kmetjskih“ (?) poslancev? Škodo, vedno škodo, velikansko, nebovpi-

jočo škodo!!! Deželni odbor vsled slovenske obstrukcije nima postavno dovoljenih sredstev. Vse svoje izdatke bode moral znižati ali pa sploh črtati. Na deželne podpore zdaj niti misliti ni, ravno tako ne na posojila, na zgradbe cest, na reguliranje potokov. In ako bi stvar še dolgo trajala, potem bi se morale šole in bolnišnice zapreti. Vsakdo, kdor ima le iskrico ljubezni do vbolega kmetškega ljudstva, gleda z največjo skrbjo v bodočnost. Slovenski poslanci pa se bahajo po svojih listih, kakor da bi bogve kaj dosegli!... Kaj ve Meško in Ozmeč in Novak o vzrokih in posledicah cele te komedije... Ali dr. Korošec, dr. Benkovič, dr. Verstovšek, profesor Robič, ti vedo prav dobro, kaj so naredili, ti niso na nejasnem. Pa tem ljudem seveda ne teče voda v grlo, kakor nesrečnemu kmetu!... Iz vseh okrajev prišla bodejo kmalu poročila o posledicah slovenske obstrukcije. Kar je ptujski okrajni odbor moral skleniti, to bodejo morali storiti tudi ostali okrajni zastopi, najsi bodejo potem v nemških ali slovenskih rokah. In tako bode polagoma ljudstvo v svojem obupanju izpoznalo vsa škodljivost izdajalske slovenske prvake politike. Čas obračuna, vi slavni, junaki slovenski poslanci, čas obračuna bode za vas prišel...

Kakor bomba zadelo je naše poročilo glede sklepov ptujskega okrajnega zastopa z ozirom na slovensko obstrukcijo v štajerskem deželnem zboru sovražnike ljudstva. Zvijajo se kakor kače, katere sikajo pod trdim podplatom. In naravnost nebovpijočo neumnostjo se zagovarjajo slovenski poslanci zlasti v „Slov. Gospodarju“. Klerikalni listi imajo sicer sveto pravico, da pišejo neumno; ne, oni imajo celo dolžnost, pisariti zabito in bedasto, kajti neumnost je temelj vse klerikalne politike in vsled neumnosti je postala ta stranka velika. Ali — tudi klerikalna neumnost mora imeti gotove meje! Končno se dobi med klerikalci vendar kakšnega človeka, ki poskuša semtertja malo „potuhitati“! Kaj si bodejo ti redki klerikalci mislili, ako se jih v „Gospodarju“ tako neznanstvo farba?? V „Gospodarju“ stoji namreč črno na belem, da so slovenski poslanci nedolžni kot novorojenčki nad gospodarsko revščino v deželi, da so vsega hudobni Nemci krivi, da je ptujski okrajni zastop vsled Ornigovega slabega gospodarstva cestne zgradbe ustavil, cestarjem plače skrajšal in vse podpore odklonil itd. Nam seveda niti v glavo ne pade, da bi se s tistimi časnikiškimi „šmirfinki“ prepirali, katere si je dr. Korošec po raznih krajih nalovil. Povemo vsled tega le eno: Ne gré se za družega, nego za dejstvo, da so slovenski deželni poslanci v zločinski brezvestnosti brez vsakega pametnega vzroka deželni zbor razbili. Vsled tega ne dobi ptujski okrajni zastop od dežele pričakovanih podpor v znesku čez 30 tisoč kron. K temu pride še dejstvo, da so okrajne doklade vsled suše zadnjih dveh let za 32.000 kron manj prinesle. Ako bi deželni zbor deloval, potem bi se to svoto potom podpor pridobilo ali vsaj znižalo. Tako pa primanjkuje 62.000 kron. In ta primanjkljaj imajo slovenski poslanci na svoji vesti, ako imajo kot politiki sploh še kaj vesti! Vsled tega primanjkljaja je moral okrajni odbor vse važnejše izdatke črtati. To razume vsak otrok. In vsak otrok tudi vé, da vso otročje zavijanje klerikalnih listov ne pomaga čez dejstvo, da so slovenski poslanci krivi dogodkov v ptujskem okraju. S tem: punktom!

Obstrukcija in učiteljstvo. Kakor vsi stanovni, so tudi učitelji vsled slovenske obstrukcije v štajerskem deželnem zboru hudo prizadeti. Učitelji okrajev Eisenerz in St. Gallen so sprejeli te dni na svojem zborovanju sledečo resolucijo: „Štajersko učiteljstvo bilo je v svojem na osvoboditev iz gospodarske bede zopet varano. Neka mala stranka deželnega zbora (Slovinci) je njegovo delovanje zopet ustavila. Štajersko učiteljstvo goni to postopanje naravnost v upor... Ker je razburjenje, ki vlada med učiteljstvom, zelo slabega vpliva na duševni razvitek ljudstva, zahtevamo, da se ljudstvu sovražno delovanje (slovenske) stranke takoj ustavi... Tako sodijo nemški učitelji. In slovenski? Nekaj časa svo-